

Христос Воскрес!

Шановні прикордонники, дорогі ветерани!

У ці радісні пасхальні дні сердечно вітаю вас з найдавнішим християнським святом Воскресіння Христового! Великдень – це символ торжества добра над злом і початку нового життя. Вдячний кожному військовослужбовцю, працівнику за вашу сумлінну і самовіддану службу та працю. Від усього серця бажаю вам Божої благодаті, добробуту, миру, злагоди та душевної величі. Нехай цей Великий День дарує всім вам щастя, здоров'я, любов та непохитну віру в Україну та кращий завтрашній день!
Христос Воскрес!

Голова Державної прикордонної служби України
генерал-полковник Віктор НАЗАРЕНКО

Прикордонник України

№ 14 (5556)
14 КВІТНЯ 2017 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

України

У готовності зустріти диверсантів

■ кордон за тиждень

Встановленим порядком оформлено
1,65 млн осіб
та **389 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання
кордону **1591** особу,
зокрема, **13** незаконних мігрантів

Вилучено
12 одиниць зброї,
17 боєприпасів

Затримано товарів і вантажів,
що незаконно переміщувалися через
державний кордон, на **5,925 млн** гривень

коротко про головне

Допомога зросла на чверть

Нинішнього року Уряд збільшив розмір разової грошової допомоги відповідно до законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та «Про жертви нацистських переслідувань» у середньому на 26 відсотків. Відтак виплати здійснюватимуться у таких розмірах:

- інвалідам війни та колишнім малолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років) в'язням концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання, визнаними інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин:

- I групи – 3 500 гривень;
- II групи – 3 100 гривень;
- III групи – 2 700 гривень;

- учасникам бойових дій та колишнім неповнолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 18 років) в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, а також дітям, які народилися у зазначених місцях примусового тримання їх батьків, – 1200 гривень;
- особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, – 3500 гривень;

- членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих інвалідів війни, дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій, учасників війни і жертв нацистських переслідувань, визнаних за життя інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин, які не одружилися вдруге, – 600 гривень;
- учасникам війни та колишнім в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, особам, які були насильно вивезені на примусові роботи, дітям партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з націонал-соціалістичним режимом у тилу ворога – 500 гривень.

Олена ТАЦИЛІНА

Три роки до пенсії: звільнення забороняється

Верховна Рада України внесла зміни до Кодексу законів про працю України, які стосуються захисту трудових прав працівників передпенсійного віку. Зокрема, новою нормою передбачено переважне право на залишення на роботі при звільненні працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці тим, яким залишилося менше трьох років до настання пенсійного віку. Ця норма діє у разі рівних умов продуктивності праці і кваліфікації всіх працівників колективу.

Світлана ДЕЙЧУК

Стамбул і Одесу з'єднав пором-рекордсмен

Відрито пряме поромне сполучення між Одесою і Стамбулом. Пором «Кануас – Сивейс», який курсуватиме між цими двома містами, може взяти на борт 49 універсальних залізничних вагонів, 50 вантажних автомобілів і 250 пасажирів у номери класу люкс, напівлюкс, дво- і тримісні каюти. Пором побудований 1989 року в Німеччині та при довжині 190 і ширині 28 метрів потрапив до Книги рекордів Гіннеса як найбільше судно такого типу. Завантаженість уже першого рейсу становила більше 90 відсотків, що свідчить про його суттєву затребуваність.

Сергій ПОЛЩУК

актуально

Комфорт та безпека пасажирів

Прогнозуючи можливе збільшення кількості автотранспорту в пунктах пропуску через кордон у весняно-літній період, Державна прикордонна служба України вживає заходів, аби створити комфортні умови громадянам, які подорожують у європейські країни.

Андрій ДЕМЧЕНКО

В основі цієї роботи – пошук рішень для ритмічної роботи пунктів пропуску, оптимізації прикордонно-митних процедур та усунення передумов до протиправної діяльності. Така робота проводиться не тільки власними силами, а й у взаємодії з громадськістю, органами державної влади, місцевого самоврядування, транспортними компаніями, іншими силовими структурами та правоохоронними органами сусідніх держав.

На сьогодні на кордоні з ЄС функціонує 18 міжнародних пунктів пропуску для автомобільного сполучення, більшість з яких на кордоні з Польщею та Угорщиною. Водночас кількість осіб і транспортних засобів, бажаної перетнути кордон з Європою, суттєво перевищує проектні спроможності пунктів пропуску. На окремих напрямках добові показники удвічі більші за проектні, а напередодні святкових днів – мають пікові значення. Реконструкція окремих пунктів пропуску також не дозволяє кардинально збільшити їх пропускну спроможність.

Крім того, додатково на роботу перепускних пунктів впливає малий прикордонний рух, переміщення автомобілів іноземної реєстрації

■ спецоперація

Капкан для душолюбів

Українські прикордонники у тісній взаємодії з вітчизняними правоохоронцями та іноземними колегами провели масштабну спецоперацію. Як результат, ліквідовано банду, яка вчиняла тяжкі та особливо тяжкі злочини на території декількох держав, отримувала інструкції і гроші від ворожих Україні іноземних спецслужб. Однак головне – вдалося не допустити замовного політичного вбивства.

Олег СЛОБОДЯН

Кілька місяців тому оперативники Держприкордонслужби отримали інформацію про можливу підготовку замовного вбивства. Відтак Генпрокуратура одразу відкрила кримінальне провадження за ст. 14 («Готування до злочину»), ст. 28 («Вчинення злочину групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією») та ст. 115 («Умисне вбивство») КК України. Розпочалася міжнародна спеціальна операція з ліквідації організованого злочинного угруповання, яке мало на меті фізичне знищення голови Демократичної партії Республіки Молдова Володимира Плахотнюка.

Серед кілерів та їх пособників були як громадяни України, так і Молдови. Проте зв'язки керівників злочинної групи вказують на те,

під керуванням громадян України, а також введення тривалої перевірки контрольними службами країн ЄС. Останнє пов'язане зі змінами правил Шенгенського кодексу, які передбачають більш ретельні перевірки на кордоні.

Тому відомство спільно з іншими державними органами заздалегідь вживає заходів із вирішення цих питань. Зокрема, завдяки удосконаленню технологічних процесів забезпечено щодобовий пропуск учасників міжнародного руху у кількості, яка удвічі перевищує проектні спроможності пунктів пропуску. Крім того, з польськими колегами досягнуто домовленості про запровадження системи попереднього повідомлення для негайного реагування на виникаючі та прогнозовані зміни прикордонного руху.

З ініціативи Служби запроваджено експеримент з розмежування смуг руху транспорту перед пунктами пропуску «Рава-Руська» та «Краковець». Він передбачає відокремлення напрямків для транспортних засобів української та іноземної реєстрації, які прямують з України. У найближчий час такий експеримент розпочнеться і перед пунктом пропуску «Ягодин».

Крім того, розроблено нові технологічні умови контролю, серед яких: принцип однієї зупинки автомобіля, контроль громадян без їхнього виходу з транспортних засобів, поєднання зон прикордонного та митного контролю, уникнення дублювання функцій тощо. Після апробації планується їхнє широке запровадження в більшості пунктах пропуску, у першу чергу на кордоні з Польщею.

До того ж у разі виникнення черг «зелені кашкети» оперативно вживають заходів за компетенцією, зокрема, виставляють додаткові прикордонні наряди з підтримання режиму та правопорядку, здійснюють перенаправлення потоків до інших пунктів пропуску, за рахунок резервів розгортають додаткові робочі місця. При цьому на відомчому сайті створено інтерактивну мапу з он-лайн інформацією про завантаженість пунктів пропуску.

Такий комплексний підхід до існуючих проблем дасть можливість забезпечити ритмічність роботи міжнародних пунктів пропуску, належне та своєчасне реагування на виникнення черг та створення комфортних умов для перетинання кордону. ■

що супроводжували реалізацію злочину представники російських спецслужб.

За вбивство лідера Демократичної партії Молдови зловмисникам обіцяли 200 тисяч доларів, із яких 100 тисяч вони завчасно отримали як аванс. У ході попередніх слідчих дій встановлено, що до складу ОЗГ входило більше 10 осіб, які протягом 2015–2016 років скоїли ряд тяжких злочинів у Києві та Київській області, зокрема вбивство, викрадення людини та розбій. Спостереження за діями виконавців замовного вбивства велися в режимі підвищеної таємності. Коли група злочинців попрямувала на територію Молдови задля реалізації задуманого, правоохоронці розпочали діяти.

Усі дії проводилися спільно з правоохоронними органами Республіки Молдова. З українського боку задум операції щодо затри-

мання учасників банди затвердив особисто Президент Петро Порошенко. Процесуальне керівництво здійснювала Генеральна прокуратура України. З боку МВС слідство вела Національна поліція, а оперативно реалізувала задумане, від моменту отримання первинної операції і до затримання злочинців, Державна прикордонна служба у взаємодії зі Службою безпеки України.

6 квітня група зловмисників отримала для реалізації злочину зброю, інше обладнання та автомобіль БМВ для втечі.

Упродовж 7 квітня на території Молдови відразу після передачі грошей було затримано замовника, двох організаторів і пособників вбивства, а також вилучено зброю: чотири гранатомети РПГ-26, два пістолети CZ-75 з глушниками і набоями, засоби зв'язку.

Одночасно на території України затримано лідера злочинного угруповання, проведено обшуки у восьми членів банди та їх допити (вилучено речові докази підготовки вбивства, зброю, боєприпаси, знаряддя для скоєння злочинів).

Про масштаби операції свідчить хоча б той факт, що до безпосереднього проведення заходів у Києві та Київській області лише з боку Держприкордонслужби та Національної поліції України залучалося 70 співробітників. Наразі слідчі дії тривають.

Після виявлення картин італійських майстрів епохи Відродження та спільних із європейськими колегами затримань великих партій важких наркотиків міжнародна спецоперація проти групи кілерів стала черговим свідченням того, що відомство успішно інтегрується і діє в рамках єдиного безпекового європейського простору. ■

■ ВИШКІЛ

У готовності зустріти диверсантів

Нещодавно Маріупольський загін Морської охорони провів навчання в акваторії Азовського моря. Маневрена група загону, що дислокується в Бердянську, в повному складі вийшла з бази на спеціально відведений полігон у морі для проведення артилерійських стрільб. Також стрільби виконував екіпаж корабля спеціального забезпечення «Онікс», який напередодні здійснив перехід з Маріуполя до Бердянська.

Мирон СИДОР

Перед виходом корабельно-катерного складу у море керівник навчань капітан 1 рангу Юрій Алейников поставив командирам корабля та катерів завдання на похід, ознайомив їх з обстановкою на переході, призначив похідний порядок та відповідно до тактичних номерів визначив місце кожного корабля в ньому.

■ ПАМ'ЯТЬ

Героя пам'ятають земляки

У місті Овідіополь на Одещині відкрито пам'ятну меморіальну дошку, присвячену війні Одеського загону Морської охорони старшому матросу Євгену Колісниченку. Він став першим овідіопольцем, через загибель якого, війна чорним крилом зачепила це затишне південне містечко.

Влітку 2014-го Євген добровільно направився для посилення охорони пункту пропуску «Довжанський» на Луганщині. Разом з товаришами потрапив в оточення. Під час прориву до своїх колон у прикордонників активно обстрілювали з території Росії. 7 серпня 2014 року внаслідок одного з таких обстрілів Женя загинув за лічені кілометри до безпечної зони...

Наталія ГУМЕНЮК

Ініціативу навчально-виховного комбінату – гімназії № 2, де вчився загиблий захисник Батьківщини, щиро підтримали волонтери Овідіополя та Коростишева,

Навчання проходили у складних погодних умовах: обмежена видимість, туман, штормове море. Однак, незважаючи на усі перепони, малі катери Морської охорони «Калкан» до сходу сонця о 5-й годині ранку вирушили в район стрільб для постановки мішеней.

Через деякий час КрМО спецабезпечення «Онікс» у супроводі двох катерів проекту «Гриф» вийшли з пункту базування в море, перешикувалися у похідний порядок та направилися до місця проведення стрільб.

Визначивши місце розташування цілей, командири плавзасобів доповідали на флагманський командний пункт. Отримавши

команду від керівника навчань на ураження, по черзі відпрацьовували різноманітні вправи стрільб.

Водна стихія всіляко перешкоджала влучно прицілюватися та, незважаючи на це, морські охоронці рубежів знищували мішені одну за одною.

Відпрацювавши усі вправи, передбачені задумом навчань, моряки-прикордонники ввечері повернулися до рідних берегів.

До речі, більша частина військовослужбовців загону Морської охорони – кримчани, які лишилися вірними присязі. Ці хлопці кажуть, що зроблять усе, аби наша територія була надійно захищена з моря.

■ гарячі будні

Кримінальні запаси

Оперативні співробітники Азово-Чорноморського регіонального управління спільно з представниками Очаківського відділу Національної поліції провели санкціонований обшук у рамках кримінального провадження. Як результат, у приватному помешканні громадянина України в Очаківському районі Миколаївської області правоохоронці виявили понад 500 набойів різних калібрів, 2 гранати РГД, 2 гранати Ф-1, димові шашки, сигнальні міни, багнет-ніж та магазини до зброї. Підозрювані затримані, триває слідство.

Максим СОРОКА

Браконьєри попали в тенета

Прикордонники відділу «Залізний Порт» Херсонського загону спільно з представниками Держрибоохорони затримали поблизу населеного пункту Приморське трьох браконьєрів з уловом креветок, атерини та крабів. Після проведення експертизи, спеціалісти встановили, що 429 крабів, пійманих правопорушниками, занесені до Червоної книги України. Державі завдано збитків майже на 24 мільйони гривень. Покарання браконьєрам визначить суд.

Іван ШЕВЦОВ

Бурштиновий бампер

У пункті пропуску «Рава-Руська» під час прикордонно-митного контролю автомобіля «Фольксваген» вартіві рубежу виявили схованки з бурштином. Щоб дістати приховані пакунки охоронцям рубежу довелося демонтувати радіомагнітолу, декоративні обшивки заднього лівого крила та заднього бампера. Усього у тайниках було понад 12 кілограмів необробленого «сонячного каміння» різних розмірів та кольору. Сума оцінки бурштину, який перевозив волинянин, і транспортного засобу 2006 року випуску встановлюється. Коштовне каміння та автомобіль передано до ДФС.

Ярослава МЕЛЬНИК

«Версачі» з Харкова

Міжвідомча група у складі вартівих рубежу та фіскалів провела у Харкові обшуки у двох швейних цехах, де виготовляли речі під виглядом відомих торгових марок. Згодом крам планували незаконно перемістити для реалізації в Росію. Правоохоронці виявили близько однієї тисячі кілограмів ниток, «чорну» бухгалтерію, оргтехніку, гроші і готову продукцію. Загалом вартість вилученого становить близько двох мільйонів гривень. Окрім того, під час слідчих заходів на підприємствах виявили 21 громадянина України, які працювали з порушенням чинного законодавства, а також громадянина Азербайджану, який перебуває на території України з порушенням міграційного законодавства. Наразі триває слідство.

Оксана ІВАНЕЦЬ

зусиллями яких було виготовлено мармурову пам'ятну дошку.

– Це сумна, але важлива згадка для всіх! Для старих та малих, хто піднімається сходами до храму знань! Це приклад гідного служіння Вітчизні! – зазначила в своїй промові голова громадської організації матерів загиблих воїнів в Одеській області Валентина Антипова.

■ «Динамо»

У конференц-залі Міністерства внутрішніх справ України пройшла щорічна урочиста церемонія вишанування спортсменів фізкультурно-спортивного товариства «Динамо» з зимових олімпійських видів спорту за результатами участі у головних змаганнях сезону.

Приціл – на Олімпіаду

Андрій КУЧЕРОВ,
фото Валерій ОЛІЙНИК

Найкращими за спортивними досягненнями стали: майстер спорту України з біатлону, бронзова призерка етапу Кубка світу Ольга Абрамова; майстер спорту України міжнародного класу з біатлону, чемпіонка та дворазова призерка літнього чемпіонату світу серед юніорів, срібна призерка чемпіонату світу, дворазова бронзова призерка чемпіонату світу Європи 2016–2017 років, спортсмен-інструктор Спортивного комітету Держприкордонслужби Анастасія Меркушина; заслужений майстер спорту України з біатлону, чемпіонка та дворазова призерка літнього чемпіонату світу, срібна призерка чемпіонату світу 2016–2017 років Олена Підгрушна; майстер спорту України міжнародного класу з біатлону, срібний призер літнього чемпіонату світу, призер етапів

Кубків світу Дмитро Підручний та заслужений майстер спорту України з біатлону, дворазова бронзова призерка етапів Кубка IBU Віта Семеренко. Необхідно зазначити, що з п'яти спортсменів троє представляють Національну гвардію, по одному – Державну прикордонну службу та Службу безпеки України.

В урочистостях відзначення найкращих спортсменів-динамівців взяли участь міністр внутрішніх справ Арсен Аваков, міністр молоді та спорту Ігор Жданов, Голова Державної прикордонної служби Віктор Назаренко, командувач Національної гвардії Юрій Аллеров, перший заступник голови ФСТ «Динамо» Віктор Корж, віцепрезидент Національного олімпійського комітету України, президент Федерації біатлону Володимир Бринзак та представники правоохоронних органів.

Церемонію відкрив Арсен Аваков.

– Ми пишаємося здобутками наших спортсменів, особливо представників біатлону – виду спорту, який є пріоритетним

для товариства «Динамо». Нам дуже важливі ваші досягнення, які ви робите у вкрай непростих умовах, – підкреслив він, звертаючись до присутніх.

Міністр молоді і спорту Ігор Жданов у своїй промові подякував «Динамо» за кропітку роботу виховання еліти українського спорту. Крім того, міністр наголосив, що прикордонне відомство, Національна гвардія та інші силові структури всіляко підтримують вітчизняних спортсменів.

Необхідно зауважити, що спортсмени-динамівці на чемпіонатах Європи та світу останнього сезону загалом здобули 17 нагород. А це – чверть від загальної кількості нагород у скарбниці національної збірної. Такий результат є дуже важливим напередодні зимових Олімпійських ігор 2018 року.

Під час урочистостей міністр внутрішніх справ вручив «динамівські» відзнаки Олені Підгрушній та Анастасії Меркушиній, які є срібними призерками чемпіонату світу з біатлону 2017 року.

– Ми пишаємося тим, що спортсменка-прикордонниця є кандидатом на право поїздки на зимову Олімпіаду 2018 року. Підтримка наших спортсменів – це добра справа. Відомство і надалі робитиме все для того, щоб їм було комфортно виборювати нові титули, в тому числі й олімпійські нагороди – зауважив Голова Держприкордонслужби Віктор Назаренко.

Спортсмен-інструктор Спортивного комітету нашої Служби Анастасія Меркушина зазначила, що у цьому сезоні найбільші фізичні та емоційні навантаження були під час чемпіонату світу, який нещодавно проходив у австрійському Гохфільцені.

– Натомість сьогодні переді мною стоїть амбітне завдання – підготуватися та вибороти право виступати у складі національної збірної на Олімпійських іграх 2018 року – наголосила прикордонниця.

Нагадаємо, що чергові XXIII зимові Олімпійські ігри пройдуть у південнокорейському місті Пхьончхан у лютому 2018 року. ■

■ єдиноборства

Смак перемоги

У Києві пройшов турнір з панкратіону «Кубок Міністра внутрішніх справ України». У змаганнях взяли участь команди Державної прикордонної служби, Національної поліції, Національної гвардії, Державної служби з надзвичайних ситуацій, Державної міграційної служби та вищих навчальних закладів МВС. Усього до змагань долучилося 109 бійців, які боролися у вісьмох вагових категоріях.

Володимир ПАТОЛА
Фото Валерія ОЛІЙНИКА

Панкратіон – справа не для слабхарактерних. Адже правила передбачають досить широкий арсенал ударної техніки і багате різноманіття прийомів для боротьби в партері. Не заборонено бити, ламати чи цілком серйозно душити. Тож щоразу розгорталися жорсткі бої. Навіть декілька разів довелося викликати на татами лікарів. Що поробиш, – травми – звичне явище для контактних видів спорту.

У командному заліку перше місце здобула збірна Національної гвардії. Друге – вибороли спортсмени Державної прикордонної служби, а третє – команда Національної поліції.

В особистому заліку найсильнішим у ваговій категорії більше 100 кілограмів став командир одного з підрозділів Луцького прикордонного загону майор Федір Репков. Майстер спорту міжнародного класу з бойового самбо та бойового джуджитсу, він неодноразово здобував світову першість у цих дисциплінах. На змаганнях з панкратіону виступив уперше, але досить швидко освоївся з новими правилами.

2014 рік офіцер провів у зоні бойових дій: Маринівка, Дякове, Савур-могила, Зеленопілля... Має державні нагороди, проте сам найбільше радіє тому, що всі хлопці, які були з ним, повернулися з фронту живими. Повсякденна служба не залишає Федору можливостей для регулярних, чітко регламентованих тренувань, особливого режиму сну чи харчування, однак, це не заважає йому перемагати.

У ваговій категорії до 80 кілограм друге місце здобув представник Чернівецького прикордонного загону солдат Михайло Головач. Упевнені, плавні, пружні рухи і гарне відчуття дистанції не залишали сум-

нів у майбутній перемозі. На початку бою Михайло вів за очками, відбиваючись від сильного і грамотного суперника впевненими ударами на довгих і середніх дистанціях. Двічі йому вдалося звільнитися від захвату та здобути очки, плавно вписуючись у рухи опонента і працюючи контрзахватами. Від першого місця спортсмена відділив больовий прийом на руку, як виявилось, не достатньо добре виликувану після минулої спортивної травми. Яскравий приклад того, що в рукопашній сутичці можливо все і ситуація може змінитися у будь-який момент.

Третє місце в особистому заліку здобули представник Чернівецького загону сержант Максим Мельник, сержант Назар Луцків з Чернівецького загону та сержант Андрій Кузьма з Національної академії Держприкордонслужби.

– Адреналін виділяється, буває страх, тремор, але коли ти виходиш на килим – не відчуваєш нічого. Все зникає. Тільки бій і слова тренера, якими він налаштовував перед виходом. – Ділиться враженнями одразу після бою Назар Луцків.

– Бувало, за 20 секунд до закінчення поєдинку під час задушливого прийому проходить перед очима все життя. Здається, що не можеш уже терпіти, але розумієш: залишилося 20 секунд. Тримаєшся до фінального звуку гонга і тоді з полегшенням видихаєш на повні груди й відчуваєш смак перемоги. ■

■ службою гартовані

Стежинами мужності

2014-й рік... Аеропорт «Донецьк». Той день для начальника відділу прикордонної служби Олега Трофіменка залишив пам'ятний слід у житті. Саме тоді доля кинула йому виклик – жорстке випробування людської гідності та офіцерської честі.

Світлана САВЧУК

...Ще з дитинства він, син правоохоронця, подумки приміряв на себе військовий однострій. Дуже хотілося семирічному Олежикі якнайшвидше подорослішати та нарешті здійснити своє омріяне бажання. Однак попереду ще було навчання у школі, участь у різноманітних гуртках, успішне закінчення юридичного факультету в одному з вишів країни.

Проте це було лише першими кроками на життєвій стежині Олега Трофіменка. Згодом він обирає професію вартового рубежу та вступає до Національної академії Держприкордонслужби імені Богдана Хмельницького. 2006-го молодий офіцер розпочинає службу з охорони державного кордону. Її напружена динаміка відразу ж захоплює лейтенанта Трофіменка і він уже не усвідомлює без неї своє майбуття, не відаючи, які ще випробування чекають на нього попереду.

Не приховуючи зневажливо-іронічної посмішки, майор Олег Трофіменко згадує про свою «зустріч» з вищими на той час урядовцями країни, які, боячись гніву свого народу, намагалися втекти до Росії

через аеропорт «Донецьк». Тут вилетіти вони не змогли. Довелося запропанцям шукати інший шлях. Донецькі «зелені кашкетки», незважаючи на всі зусилля державних політичних шулерів та їхніх охоронців потрапити на злітну смугу, діяли рішуче. Це були підлеглі Олега Трофіменка.

Згодом йому як досвідченому керівникові довелося брати участь у посиленні інших ділянок кордону, де уже

розпочалася відкрита агресія російських найманців. Разом зі своїми побратимами майор Олег Трофіменко часто під обстрілами ворога, не зрадивши честі офіцера, успішно виконував поставлені перед ним бойові завдання. Вважає це однією з найкращих сторінок своєї офіцерської кар'єри.

Сьогодні подумки та з бойовими побратимами Олег Володимирович не раз згадує буремні події 2014-го року на сході кра-

їни. Перші спроби силового тиску російських найманців на охоронців державного кордону, погрози фізичного знищення «зелених кашкетів» і нарешті – несподівані обстріли з території вчора ще братньої країни-сусіда. Усе це було не кадрами з гостросюжетного фільму, а цілковитою реальністю.

– Обстановка тоді вимагала від кожного із нас не тільки мужності, а й надзвичайної витримки, – розповідає майор Олег Трофіменко. – Службу доводилося нести, очікуючи будь-якої хвилини пострілу в спину від вороже налаштованих зрадників із місцевих жителів. Дехто з них враз ставав захисником «руського мира», а ми для них – чужинцями на рідній землі.

Щоб якось розрадити себе, охоронці рубежу увесь час намагалися морально підтримувати один одного, часто жартували і, як ніколи до цього, турбувалися один про одного.

Інакше бути не могло, – каже Олег Володимирович, – бо саме в таких умовах, у яких ми, прикордонники, тоді опинилися, починаєш усвідомлювати справжню ціну життя, дружби своїх бойових побратимів, а також багато іншого, на що у мирному, буденному житті не завжди звертаємо увагу.

Нині майор Олег Трофіменко очолює відділ прикордонної служби «Бориспіль». Ставлення Олега Володимировича до своїх обов'язків слугує зразковим прикладом для підлеглих, останнім є чого повчитися у їхнього командира – досвідченого фахівця і по-доброму вимогливого старшого товариша. А вдома на нього завжди чекають дружина Олександра і дві донечки – Аріна і Лея. Вони можуть пишатися своїм чоловіком і батьком, для якого служба з охорони кордону стала доленосною. ■

■ навчання

З технікою – на «ти»

Навчальний центр Державної прикордонної служби України імені генерал-майора Ігоря Момота по праву вважається кузницею сержантських кадрів. У відповідності з напрацьованими навчальними програмами вартові рубежу тут удосконалюють свою професійну майстерність.

Володимир ДАШУК

Днями у цьому навчальному закладі успішно закінчила навчання група, до складу якої входили оператори-навідники та водії БТРів. Завдяки чітко налагодженому процесу, вони досягли помітних результатів у засвоєнні необхідних знань та вдосконаленні практичних навиків. Тож і демонстрували на польових заняттях високу вогневу виучку, фізичну підготовленість та уміння бути з бойовою технікою на «ти».

Під час навчання військовослужбовці вкотре отримали необхідний їм для подаль-

шої служби досвід. Теоретичні знання, здобуті ними, – це важливе. Та найголовніше – практика водіння БТРа на місцевості, – зазначає офіцер-викладач відділення автомобільної та спеціальної техніки Навчального центру лейтенант Олександр Гуцаленко. – Я впевнений, що всі військовослужбовці у своїх підрозділах зможуть професійно виконувати поставлені перед ними завдання.

У вихідні молоді спеціалісти отримали можливість краще ознайомитися з історією Держприкордонслужби та дізнатися про бойовий шлях персоналу «кузні» молодших спеціалістів. Тож з неприхованим захопленням слухали вони розповідь начальника Центрального музею ДПСУ полковника Валерія Путрі та розглядали експозиції цього храму прикордонної доблесті.

– Ми були надзвичайно вражені побаченим і почутим. Саме тут зустрічається героїчне сьогодення нинішнього покоління охоронців кордону і його минуле, – сказав навідник БТРа із Луцького загону старшина Олег Чурилович. – Коли проходиш виставковими залами музею, відчуваш дух часів, який наповнює тебе, зауважив він.

З поповненням багажем знань, необхідним для подальшої служби з охорони та захисту кордону України, молоді спеціалісти повернулися до своїх підрозділів. ■

■ вкрадена історія

Хто захищав кордони УНР

Ні для кого не секрет, що будь-яка імперія намагається переписати історію на свій лад. За таких обставин правила висвітлення чи замовчування подій диктує насамперед ідеологічна доцільність. Радянські ідеологи вкрали в українців величезний пласт нашої історії, яку намагалися буквально поставити з ніг на голову. Навесні 2018 року виповнюється сто років Окремому корпусу кордонної охорони Української Народної Республіки. Сьогодні ми повертаємо історичну справедливість та національну пам'ять про ті буремні та славні події.

Сергій ТРЕУС

МОВОЮ ДИПЛОМАТІЇ

Державні кордони Української Народної Республіки були визнані практично всіма сусідніми державами й державними утвореннями. 9 лютого 1918 року підписаний відповідний міжнародний договір з Австро-Угорщиною. Тоді ж, 9 лютого, а також 18 лютого та 4 березня – договори з Польщею. 8 червня – з Білоруською Народною Республікою. 12 червня, 4 липня і 30 серпня – дати підписання міжнародних угод, регламентуючих кордон з Російською РСФР. 7 серпня – з Великим Військом Донським. 26 жовтня – з Румунським Королівством. 16 листопада укладено договір з Кубанською Народною Республікою щодо розподілу Азовського моря.

«КІННО І ОРУЖНО»

Проте, як і зараз, цілісність державного рубежу тоді не могли гарантувати виключно юридичні документи. Особливо, якщо поряд такі «цивілізовані» та «миролюбні» сусіди. Тому, незважаючи на неготовність політиків, недостатню сформованість державного апарату і багато інших проблем, велася активна державотворча робота, кордон брався під озброєну охорону військовими частинами та з'єднаннями.

Так, у квітні 1918 року Донецька група військ на чолі з командиром генерал-майором Володимиром Сікевичем взяла під охорону харківсько-донецьку ділянку рубежу. Керівник Східного регіонального управління зразка 1918 року не став гаяти часу та в максимально короткі терміни організував позначення лінії державного кордону на місцевості. Володимир Сікевич до революції командував полком, нагороджений п'ятьма орденами та Золотою Георгіївською зброєю. Йому пощастило пережити буремні події національно-визвольної війни. Зробивши свій вибір, він до кінця життя залишився вірним українській державі. В еміграції організував роботу ветеранських організацій вояків армії УНР, які часто не обмежувалися виключно побутовими чи культурно-просвітницькими заходами.

Сумську ділянку рубежу охороняла Окрема Запорозька дивізія. Її командир цього періоду Зураб Натів загинув 1920 року в боях з більшовиками. Чернігівська ділянка кордону охоронялася Першою стрілецькою козацькою дивізією, відомою як «Сіра».

Уніформа вояка Окремого корпусу кордонної охорони зразка 1922 року

РОЗБУДОВА СТРУКТУРИ

Багато офіцерів українського походження після Лютневої революції в Росії поверталися на Батьківщину та розбудовували українські військові інституції. Серед них був полковник Володимир Желіховський, призначений Радою Народних Міністрів отаманом корпусу кордонної варті. Фактично це була посада керівника усієї прикордонної структури молоді держави.

24 травня 1918 року затверджено тимчасовий склад управління Корпусом Кордонної охорони у складі 49 старшин (офіцерів), 32 військових урядовців, 85 канцеляристів та немуштрованих козаків. З квітня–травня 1918 року почали нести службу кордонні бригади УНР. Усього Окремий корпус кордонної охорони мав сформувати дев'ять таких бригад: 1-шу Волинську, 2-ту Могилів-Подільську, 3-тю Одеську, 4-ту Чорноморську, 5-ту Дністровську, 6-ту Північну, 7-му Хоперську (Донецьку), 8-му Азовську, 9-ту Курську. Ці підрозділи були малочисельними, постійно реформувалися, але, тим не менше, діяли. Будувалися телефонні лінії, утримувалися в робочому стані сигналізація. Вартові рубежів молоді держави несли службу у прикордонних нарядах, затримували контрабандистів і порушників. Дністровську ділянку більше двох років постійно охороняли у складі прикордонної флотилії парові катери «Сокіл» і «Чайка».

Прикордонники мали свою форму одягу. Спочатку для кордонної охорони був визначений жовтогарячий колір петлиць. Пізніше – ясно-зелений.

З 1918 року фактично діяли пункти митного огляду в селах і містечках – Хутір-Михайлівський, Ворожба, Конотоп, Валуїки, Каменська, Лихи, Сатанів, Тарнограда, Бугаз, Овідіополь, Берестечко, Ганде-

вичі, Жлобин, Гомель, Малевичі, Лукинці, Ямпіль, Рибниця, Тирасполь і Могилів-Подільський.

ПРОФВІДБІР

Формувалися кордонні бригади значною мірою на базі українізованих прикордонних полків (колишніх бригад) Російської імперії, Хотинського Проскурівського, зведених прикордонної піхотної та кавалерійської дивізії. Однак потрапити до кордонного корпусу було не так просто, адже козаків приймали за спеціальною інструкцією. Непогані шанси мали колишні прикордонники, а також військові «грамотні, з добрим слухом і зором, не нижчі середнього зросту, християнського віросповідання, які прожили не менше ніж за 50 верст від кордону».

ВІД «РЕСПУБЛІКИ» ДО «ДЕРЖАВИ»

За Гетьманату (Українська Держава під керівництвом Павла Скоропадського) кордонна сторожа набула чіткої військової організації. Сформовані загони, які входили до складу відділів, а ті – у свою чергу до кордонних бригад. Весь рубіж розподілявся на райони, кожен з яких був ділянкою відповідальності окремої бригади. Загальна чисельність кордонних військ сягала 17 тисяч осіб. Нормативним забезпеченням слугували на тимчасовій основі «Правила об Отдельном корпусе Пограничной Стражи» Російської імперії 1910 року та «Статут кордонної охорони», затверджений урядом УНР у квітні 1918 року. Були розроблені й готувалися до законодавчого затвердження Кордонний та Митний статуту, які мали діяти на постійній основі. Проте набрати чинності за Гетьманату вони не встигли.

Підсумовуючи діяльність Окремого корпусу кордонної охорони столітньої давності

варто відзначити, що вартові рубежів того часу доклали чимало зусиль для захисту економічної безпеки держави. Проте складні зовнішньополітичні умови, в яких відбувалося українське державне відродження, анархічні тенденції в середовищі союзних військ негативно впливали на ефективність службової діяльності охоронних установ Міністерства Фінансів Української Держави. Сам Павло Скоропадський охарактеризував ситуацію так: «Справа просувалася важко. Але у будь-якому випадку, як погано це не просувалося через те, що всі платні вояки той самий розпропагований елемент, все таки корпус своїми арештами контрабанди себе відшкодував». За доповіддю директора Департаменту митних зборів П. Андрієва від 26 грудня 1918 року за допомогою кордонів і фінансової охорони митні установи зібрали мита на суму 44303864 крб, тобто цілком окупили видатки держави на утримання кордонної, фінансової охорони та митних установ.

РАЗОМ І ДО КІНЦЯ

Виснажлива війна на декілька фронтів, важка епідеміологічна ситуація, вдало застосовані ворогом інформаційні технології, а в окремих випадках, імовірно, і біологічна зброя фактично визначили долю України в національно-визвольній війні 1918–1922 років. Утім вартові рубежів не припинили служби українському народу там, де ослабла влада Директорії вже не могла контролювати територію в умовах наступу сильного противника.

Значна частина особового складу кордонних бригад перейшла у тимчасове підпорядкування фронтових підрозділів і виконувала загальновійськові завдання. Частина прикордонників брала участь у зимових походах. І навіть в еміграції багато з них не покидали надії на те, що зовнішньополітичне становище дасть можливість здійснити фінальний наступ, звільнити Україну від більшовицьких загарбників та стати на її визволенні рубежах.

Щоби можна було здійснити це при першій нагоді, ветерани проводили організаційну роботу, зберігали кадрові списки, підтримували зв'язок і боєготовність особового складу. Цю роботу доводилося проводити в умовах суворої конспірації під загрозою арешту, адже національне законодавство не всіх держав, по яких розкидала доля борців за волю України, дозволяло подібні «вольності» національним меншинам. Однак станом на лютий 1921 року в кадрах корпусу кордонної охорони за кордоном налічувалося 17 офіцерів та 28 козаків. У Могилів-Подільській бригаді, яка однією з останніх змушена була покинути свою ділянку відповідальності, – 25 офіцерів та 73 козаки.

Долі цих людей склалися по різному. Окремі старшини та козаки завершили свій трагічний шлях у підвалах НКВД, хтось продовжував нищити ворога серед повстанців Холодного Яру, борців за незалежність Карпатської України, в лавах Української Повстанської Армії. Інші знайшли себе за мирною працею в Австралії чи Канаді. Враховуючи, що протягом багатьох десятиліть лише згадка про них могла коштувати свободи або життя – це окреме непросте поле для дослідження сучасних істориків. Утім я вважаю, що ми маємо повне право як окремі державні установи України, Латвії, Естонії, Литви чи Грузії вести історію українських прикордонних формувань з 1918 року. Передастим це стосується Могилів-Подільського та Волинського прикордонних загонів, які навіть свої найменування успадкували від частин Окремого корпусу кордонної охорони Української Народної Республіки... ■

■ СВАТКОВИЙ КАЛЕНДАР

Великдень, Пасха, Христове Воскресіння – найбільш значуще і найочікуваніше християнське свято. Із Великоднем традиційно пов'язана значна кількість народних повір'їв, прикмет і обрядів, які формувалися століттями.

Світлана ДЕЙЧУК

СВІТЛО ХРИСТОВЕ

Це свято оспівує Воскресіння Ісуса Христа, яке стало найсвітлішою і найдивовижнішою подією в історії людства та уособлює найкращий бік нашого світу: перемогу добра над злом, віри над силою, життя над смертю.

Святий Григорій Богослов писав: «Пасха в нас – це празників празник і торжество торжеств, яке настільки перевищує всі інші торжества, не тільки людські, але й Христові, що в його честь відбуваються, наскільки сонце перевищує зірки». Цього дня Господь нагадав про те, що має безмежну владу над життям і смертю.

Утім Воскресінню передували Хресні муки Христа. Найважчим для Спасителя було відчуття гріхів усіх попередніх поколінь, які він добровільно взяв на себе, щоб спокутувати їх за людей. Тож Великдень символізує й те, що перепони між Богом і людиною можна подолати завдяки справжньому спокутуванню гріхів.

Пасха — день духовного єднання. В усі часи християни різного достатку та походження святкували його разом.

Сам Христос сказав: «Бог же не є Бог мертвих, а живих. Бо в Нього всі живі». Пасха – день духовного єднання. В усі часи християни різного достатку та походження святкували його разом.

У Великдень неодмінними є відвідання церкви, освячення страв, поміж яких основні – крашанки та паски. Проте найголовніше – душею сприйняти велич Найсвітлішого Дня, щоби стати бодай дешицю чистішим у діяннях і думках.

СИМВОЛИ ВЕЛИКОДНЬОГО СТОЛУ

Головний атрибут Пасхи – крашанки і писанки. Зі споживання освяченого яйця розпочинають Великодню трапезу. Саме з

Чудо із чудес

яйцем наші предки ототожнювали Всесвіт, що символізує праоснову і є тим єдиним цілим, з якого походить небо і земля, а з середини (жовтка) виникає сонце.

Згідно з найпоширенішою легендою, в день повернення Ісуса Христа зі світу мертвих, Марія Магдалина поспішила повідо-

Крім паски і крашанок великодній стіл доповнюється стравами з м'яса. Буженина, холодець, домашні ковбаски, м'ясні рулети і закуска є символами радості та сили життя. Також повинні бути овочеві страви і страви із злаків, які уособлюють нескінченність людського життя. Багатий великодній стіл – символ небесної радості і символ вечері Господньої.

ПАСХАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ ЄВРОПЕЙЦІВ

У різних країнах світу святкування Великодня має свої звичаї і традиції.

Так, в Італії на Великдень їдять баранину зі смаженими артишоками, солоний пиріг із сиром і яйцями. Головною стравою свята є коломба – щось на зразок нашої паски, але

У Німеччині у великодній ранок батько сімейства ховає подарунки, які потім шукають всією родиною. Це дуже веселий звичай, після якого всією сім'єю сідають за святковий сніданок. У Німеччині одним із головних символів Пасхи вважаються нарциси, тому вони повинні обов'язково бути на святковому столі. Головною стравою цього дня є запечена риба, а на солодке подають домашнє печиво. Після обіду люди ходять один до одного в гості. Є така прикмета, що люди, які зустрілися цього дня, стануть вірними друзями на все життя. Також у цей день не можна лягтися, щоб не нажити вічного ворога. Дуже популярні на Великдень також шоколадні яйця.

У Великобританії в пасхальну неділю в церквах проходять святкові служби та кон-

Великдень символізує й те, що перепони між Богом і людиною можна подолати завдяки справжньому спокутуванню гріхів.

мити цю радісну новину імператору Риму. Зустрівши імператора, вона простягнула йому куряче яйце з вигуком: «Христос Воскрес!», але імператор сказав, що він повірить цій звістці, тільки коли яєчна шкаралупа почервоніє. Після його слів яйце в руках Марії Магдалини стало кривавого кольору. Тому й прийнято фарбувати яйця в червоний колір.

Кожна страва великоднього столу має своє значення і символізує ту чи іншу сторону життя. Паска є першою їжею для розговіння, одночасно уособлює собою хліб і тіло Господнє. Під час Таємної вечері Ісус Христос розламав прісний хліб і сказав, що це його тіло, яке він жертвує заради людства.

з ароматом лимона. У Великодню неділю на центральній площі Риму збирається величезна кількість народу, щоб почути привітання Папи. На наступний день італійці ходять на пікніки з друзями.

церти органної музики. На обід збирається разом вся сім'я. Печуть пасхальний торт і запікають баранчика в овочах. На стіл ставлять шоколадні яйця і зайців із тіста. У Великобританії є дитяча гра – діти трясуть сито з яйцями, на яких написані імена присутніх. Перемагає той, чие яйце довше не розіб'ється. Увечері проходить великодній карнавал. Гуляння і танці тривають до ранку.

У Франції Великдень – сімейне свято. Французи влаштовують застілля з традиційними молитвами. На столі обов'язково має бути смажене курча, на десерт – тістечка з шоколадною начинкою.

На Великдень у Франції кожна людина повинна обов'язково відвідати церкву. Свої будинки люди прикрашають гірляндами і червоними стрічками, всюди чути звуки дзвіночків, які є головним символом свята.

У Швеції до Воскресіння Христового будинки прикрашають великодніми квітниками, а в самих будинках скрізь ставлять жовтих курчат. На пасхальному столі завжди багато різних солодощів. Великодні яйця роблять з картону, а всередину кожного кладуть велику цукерку. Головною традицією в Швеції є розведення багать, які відлякують нечисту силу. Між собою шведи проводять змагання, чие багаття більше. Діти вбираються в костюми відьом і чарівників, ходять по будинках і просять частування.

■ зірки на погони

від 31 березня 2017 року №320-ос
полковник
по Південному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
підполковнику **КЛЮЧНИКУ Петру Петровичу**

від 6 квітня 2017 року №336-ос
полковник
по Національній академії Державної

прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького
підполковнику **КУЛЬЧИЦЬКОМУ Олегу Миколайовичу**
по Західному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
підполковнику **ШКОДИНУ Олегу Богдановичу**

Управління кадрового менеджменту АДПСУ

■ від щирого серця!

Командування та колектив Подільського прикордонного загону щиро вітають з днем народження майорів **БАСАРАБА Руслана Ігоровича** та **ХЛЕБНИКОВА Юрія Олександровича**, лейтенантів **ЩУКА Богдана Олександровича**, **БАБІЧА Ярослава Олексійовича** і **СКРІПНІЧЕНКА Владислава Вікторовича!**

Зичимо міцного здоров'я на довгі роки, гарного настрою, сімейного тепла та затишку!

Щоб ви завжди відчували надійну підтримку рідних та друзів, а серце зігрівало тепло людської вдячності за всі добрі справи, зроблені вами на ниві правоохоронної діяльності!

■ День доквілля

Толока в Оршанці

Щороку напередодні Великодніх свят в Україні відзначають День доквілля. У рамках його проведення громадяни облагороджують прибудинкові території, парки, сквери та свої робочі приміщення. Держприкордонслужба також не залишається осторонь таких толок. Зокрема, цюгоріч Навчальний центр підготовки молодших спеціалістів активно долучився до акції.

силами черкаські вартові рубежу прибрали територію військового містечка, посадили і побілили дерева, пофарбували бордюри, огорожі та паркани. Також навели лад у службових приміщеннях.

До прибирання активно долучилися й члени родин охоронців рубежів. Вони зайнялися благоустроєм житлового містечка та Оршанецької загальноосвітньої школи №36.

Володимир ДАШУК

Заходи були масовими, адже над благоустроєм прийшли працювати не лише військовослужбовці, а й усі без винятку працівники навчального закладу. Так, спільними

■ надзвичайна ситуація

Вогнеборці

Прикордонники Могилів-Подільського загону локалізували пожежу, що сталася на подвір'ї одного з приватних будинків.

господарської будівлі одного з обійсть. На той час господарі ще спали, тож розбудивши їх та викликавши пожежників, «зелені кашкети» одразу взялися гасити вогонь. Семеро військовослужбовців, використовуючи усі можливі підручні засоби, не дали розбуханому полум'ю перекинутися на будинок. На щастя, ніхто не постраждав.

Господарі, не стримуючи сліз, щиро дякували мужнім прикордонникам, адже завдяки їх оперативності та своєчасному реагуванню вдалося запобігти знищенню розташованих поруч приміщень та уникнути значних матеріальних збитків. ■

Людмила КАТЕРИНИЧ

Того квітневого ранку прикордонний наряд відділу «Лядова» ніс службу в селі Кремінне Могилів-Подільського району. Аж раптом вартові рубежу помітили загоряння

■ фотофакт

Кров для онкохворих

Леся ФЕДОРОВА

Понад 50 прикордонників Мукачівського загону долучилися до акції «Здай кров – врятуй життя!», організованої волонтерами Асоціації молодих донорів України, щоб

допомогти онкохворим. Для забору крові до управління загону приїхали працівники Закарпатської обласної станції переливання крові.

Крім того, охоронці рубежу здали кошти для допомоги онкохворій 5-річній дівчинці з населеного пункту Крещьки, що на Закарпатті, яка потребує негайної операції. ■

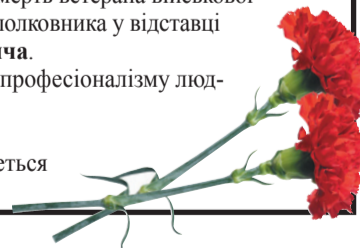
■ пам'яті товариша

Рада та актив Одеської обласної громадської організації ветеранів прикордонників «Ветеран Кордону» з глибоким сумом сповіщають про смерть ветерана військової служби, колишнього начальника відділу кадрів в/ч 2138 полковника у відставці **БІЛОВУСА Олексі Федоровича**.

Земний шлях Олексі Федоровича – зразок високого професіоналізму людської гідності та добropорядності.

Висловлюємо щирі співчуття родині покійного.

Пам'ять про Олексі Федоровича назавжди збережеться в наших серцях.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЦЬКИЙ

Черговий по номеру
Володимир ПАТОЛА

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 53009
Наклад: 6500 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ медіапроектів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

✉ **Наша адреса:**
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

☎ **Тел./факс:**
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

✉ **E-mail:** redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net